

ønsket, Thinget kunde have, til Erklæringer fra Centraladministrationen. Men denne Sag vil formentlig blive nærmere undersøgt. — Med Hensyn til den anden Sag, nemlig Spørgsmaalet om Afstedigelsen under Jernbanevæsenet, har den høitærede Minister sagt, at han ikke vilde svare derpaa. Han har naturligvis ikke anført, at det ikke kom denne Sag ved, som her staar paa Dagsordenen; thi det er jo, som Formanden rigtig bemærkede, ikke Ministerens Sag at afgjøre det, men Formandens, men derimod, at han ikke agter at give noget Svar derpaa eller gjøre Rede derfor; det var et rent indre administrativt Anliggende. Jeg tilstaar, at dette i høieste Grad overraskede mig. Her gjør man det muligt for Ministeren at erklære sig over en efter min Mening temmelig alvorlig Anklage, og saa svarer Ministeren, at han ikke vil gjøre sig den Uleilighed. Den Anklage, her er reist fra en underordnet Embedsmands Side, og som jeg foreløbig gjør til min, gaar ud paa, at Forslytterser under Jernbanevæsenet sse ikke i Genhold til Tjenestens Tare, sse ikke paa Indstilling fra vedkommende Embedsmands Forsatte, men ved direkte Indgriben fra Indenrigsministeren paa Indstilling fra en privat Person, Bogtrykker Jensen i Korsør, og med det Formaal at fri sig for en politisk Modstander ved de forestaaende Valg i Korsørkredsen og skaffe ham her et Sted, hvor hans Agitation ikke kan gjøre Ministeren Fortræd. Det er Anklagen, og den staar endnu fast lige overfor den høitærede Minister, som ikke har fremsat et eneste Ord for at rense sig fra den. Jeg skal ikke ledsage disse to Besvarelser fra den høitærede Minister med nogen Kommentar, thi det behøves ikke, men jeg er glad ved at have faaet Veilighed til at vise paa den ene Side den høitærede Minister den pligtmæssige Høflighed at lade ham faae Veilighed til at rense sig, og jeg er glad ved, at Thinget har faaet Veilighed til at se noget ind i disse Sager, skjøndt jeg meget beklager, at vi ere komne saa vidt, at Ministrene ere nødt til at tie lige overfor Anklager af en Art som dem, her ere reiste. Jeg vil med det Samme minde om, at der ogsaa er andre Spørgsmaal til Administrationen vedrørendes Erklæringers Paalidelighed, som jeg har tilladt mig at reise forrige Gang, og som jeg ikke kan komme frem med her idag, fordi de staa i en for fjern Forbindelse med de foreliggende Sager, men disse Spørgsmaal ville under en senere Behandling, om ikke her saa i Udvalg, blive tagne op igjen, og jeg skal gjøre Mit til, at Ministrene kunne faae Veilighed til at oplyse, hvorledes deres Erklæringer ere beskafne.

Hørup: Jeg tillader mig at foreslaa, at 1ste Behandling af Lovforslaget standses, og Sagen henvises til det Udvalg, der blev besluttet nedsat angaaende den 1ste Sag.

Formanden (Berg): Altsaa vil Forhandlingen foreløbig dreie sig om dette Forslag.

Ingen begjærede Ordet.

Ovenstaaende Forslag af Hørup vedtoges med 58 Stemmer mod 12 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1281 fg.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Hørup: Jeg tillader mig at foreslaa, at 1ste Behandling standses, og Sagen henvises til det Udvalg, der blev besluttet nedsat angaaende den 1ste Sag paa Dagsordenen.

Formanden (Berg): Forhandlingen dreier sig saaledes foreløbig om dette Forslag.

Ingen begjærede Ordet.

Ovenstaaende Forslag af Hørup vedtoges med 58 Stemmer mod 12 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ordning af Hærens Intendanturkorps.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1271 fg.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Hørup: Ogsaa af dette Lovforslag foreslaar jeg 1ste Behandling standset, og Sagen henvist til det Udvalg, der blev besluttet nedsat angaaende den første Sag paa Dagsordenen.